

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 08-06-14

Col·lecta:	255,68
Caixetes ciris	48,95
Caixetes:	63,90
Caixetes Càritas:	104,94
Menjador	25,00

Lectures del 22 de juny

FESTA DEL CORPUS any A

1ª lectura: Ex. 8, 2-3.14B-16A; Salm 147 (146). 12-15. 19-20; 2ª lectura: 1C 10, 16-17; Evangeli: Jo. 36, 51-58

DIUMENGE SERÀ CORPUS

Diumenge vinent és el Corpus. En aquest dia, la col·lecta que fem anirà per Càritas.

GRUPS

DE REFLEXIÓ-CATEQUESI

L'any vinent els Grups de Reflexió-Catequesi retrassarem l'horari de les trobades del dissabte: farem les sessions una mitja horeta més tard: de 2/4 de 7 a 2/4 de 8, i després els 10 minuts de pregària tots junts.

HORARI MISSES

Dimarts i dijous, a les 8 de la tarda.

Dissabte, a les 8 de la tarda.

Diumenge, 10 i 12 del matí

ENS HA ARRIBAT

El bagul de l'avi

Un avi estava molt malalt. Tenia quatre fills, però cap d'ells se'n preocupava. Vivia

en la precarietat. Un dia, furgant entre les seves escasses pertinences, trobà dues monedes de plata i se li va ocórrer un idea genial. Les canvià per un vell bagul d'un mercader d'antiguitats. El va deixar a la vista, en el centre de la seva humil cabana. Casualment un dels fills el visità i intrigat li preguntà:

— *Què hi guardes, aquí?*

— **Un secret** —li contestà— **que només coneixeràs tu i els teus germans el dia que em mori, ja que aquí hi ha tota la meva herència.**

L'endemà, l'avi enterrà el bagul sota el seu llit. Sorprenentment, a partir de llavors, un dels fills l'anava a veure cada dia. Li portaven llet i mel i, entre els quatre fills, tenien la cabana força neta.

Un dia l'avi morí. Immediatament, els fills es retrobaren, no tant per vetllar-lo sinó per veure les dimensions de l'herència. I quina no fou la seva sorpresa quan, una vegada fou desenterrat i obert el cofre, l'únic que trobaren fou un tros de paper que deia escrit a mà: «**Fills meus: l'autèntic amor es dóna gratuïtament sense esperar-ne recompensa. La meva única herència és que aprengueu a estimar; m'hauria agradat deixar-vos més, però el meu únic llegat és donar-vos les gràcies pel que m'heu donat en vida.**»

Amb llàgrimes als ulls, li donaren una digna sepultura, i un d'ells, quan llençà la darrera palada de terra, se'n acomiadà dient: **Et prometo que estimaré sense esperar res a canvi. Amén.**

(Aportat per Josep Perich)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

15 de juny del 2014

Núm. 540

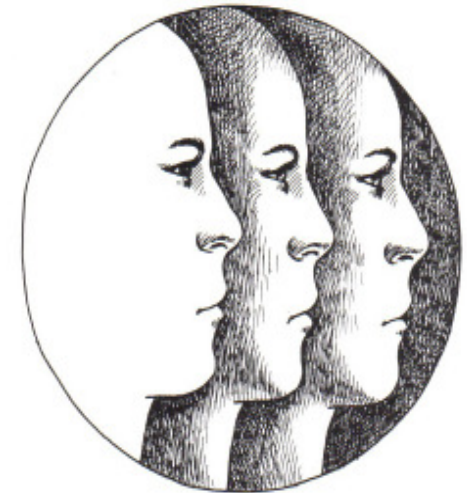
FESTA DE LA TRINITAT anyA.

Siguem conseqüents

Totes les lectures d'avui parlen d'amor, de viure en pau i de respectar-nos. Déu envia el seu fill perquè no se'n perdi cap dels qui creuen amb ell, i creure amb ell vol dir actuar, donar als demés i confiar en la Providència.

L'amor és, encara que moltes vegades sembla el contrari, l'esperit més fort que mou el món i el manté unit. La oració i l'esperança són dues flames que no s'han d'apagar mai dins el nostre cor. Si vivim el present amb alegria ens donaran un somriure feliç, perquè el present sempre porta la llavor d'un futur millor. Les lectures ens diuen ben clar: si vols ser ric dóna, si vols ser pobre no donis res a ningú.

La humanitat pateix actualment dues greus malalties: la malaltia de la gana i la de l'egoisme. Tots en som responsables perquè si mirem les misèries que pateixen els pobles que han d'emigrar, les morts en la mar, l'ensorrament de les fàbriques en males condicions de treball, què fan els polítics per esmenar això? I jo, què faig? Si el món no es cansa de patir, jo no em puc cansar d'ajudar, i ajudar no és fer grans coses i donar diners, tot i que són molt importants, sinó que significa donar amicitat, amor i generositat. Les petites i bones accions sumen i en fan una de molt gran.

FULL INFORMATIU

F.R

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenuou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenuou.cat

Lectura del llibre de l'Èxode Ex. 34, 4b-6. 5-9

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat».

Salm Dn 3, 52-56

Ets beneït, Senyor, Déu dels nostres pares.
Glòria i lloança per sempre. És beneït el teu sant nom.

Ets beneït al teu temple sant.
Ets beneït assegut al teu soli reial.

Ets beneït a la carrossa de querubins,
quan penetres amb la mirada els oceans.

Ets beneït al firmament del cel.
Glòria i lloança per sempre.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians Corint 2C 13, 11-13

Germans, estiguen contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de la pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo. 3, 16-18

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell

Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

Salmo Dn 3, 52-56

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres,
bendito tu nombre santo y glorioso.
A ti gloria y alabanza por los siglos.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria.
A ti gloria y alabanza por los siglos.

Viure a Déu des de dins.

Fa uns anys, el gran teòleg alemany, Karl Rahner, s'atreuï a afirmar que el principal i més urgent problema de l'Església del nostre temps és la seva "mediocritat espiritual". Aquestes eren les seves paraules: "el verdader problema de l'Església és seguir tirant, amb resignació i tedi cada cop més gran, pels camins habituals de mediocritat espiritual".

El problema no ha fet sinó que agreujar-se aquestes últimes dècades. De poc han servit els intents de reforçar les institucions, salvaguardar la litúrgia o vigilar l'ortodòxia. En el cor de molts cristians s'està apagant l'experiència interior de Déu.

La societat moderna ha apostat per "lo exterior". Tot ens invita a viure des de fora. Tot ens pressiona per a moure'ns amb pressa, sense gaire bé parar-nos en res. La pau ja no troba esquerdes per a penetrar fins al nostre cor. Vivim casi sempre en la pell de la vida. Se'ns està oblidant lo que és assaborir la vida des de dins. Per a ser humana, la nostra vida li falta una dimensió essencial: la interioritat.

És trist observar que tampoc en les comunitats cristianes sabem cuidar i promoure la vida interior. Molts no saben el que és el silenci del cor, no s'ensenya a viure la fe des de dins. Privats d'experiència interior, sobrevivim oblidant la nostra ànima: escoltant paraules amb les orelles i pronunciant oracions amb els llavis, mentre el nostre cor està absent.

En l'Església es parla molt de Déu, però, on i quan escoltem els creients la presència callada de Déu en lo més fondo del cor? On i quan acollim l'Esperit del Ressuscitat en el nostre interior? Quan vivim en comunió amb el Misteri de Déu des de dins?

Acollir l'Esperit de Déu vol dir deixar de parlar només amb un Déu al que quasi sempre posem lluny i a fora de nosaltres, i aprendre a escoltar-lo en el silenci del cor; deixar de pensar en Déu només amb el cap, i aprendre a percebre'l en lo més íntim del nostre ser.

Aquesta experiència interior de Déu, real i concreta, transforma la nostra fe. Hom se sorprèn com ha pogut viure sense descobrir-la abans. Ara sap perquè és possible creure fins i tot en una cultura secularitzada. Ara coneix una alegria interior nova i diferent. Em sembla molt difícil mantenir per molt de temps la fe en Déu enmig de l'agitació i frivolidat de la vida moderna, sense conèixer, encara que sigui de manera humil i senzilla, alguna experiència interior del Misteri de Déu.

(José Antonio Pagola, Ecclesalia)

Bendito eres sobre el trono de tu reino.
A ti gloria y alabanza por los siglos

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines sondeas los abismos.
A ti gloria y alabanza por los siglos.

Bendito eres en la bóveda del cielo. / A ti gloria y alabanza por los siglos.